

sygn. akt II C 1863/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie – II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Marcin Polakowski

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2020 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

S. K. w pozwie skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji wniósł o zasądzenie kwoty 100.000 mln zł za zastosowanie aresztu domowego oraz zmuszenie do hospitalizacji w celu ujawnienia i usunięcia prywatnego GPS z kanału słuchowego, przeznaczonego do komunikacji z służbami specjalnymi. Wedle uzasadnienia sytuacja ta miała wywołać lokalizację powoda i przetrzymanie go na terytorium H..

Sąd zważył, co następuje:

Powód nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających swoje twierdzenia faktyczne. Doświadczenie życiowe wskazuje, że w rzeczywistości nie zachodzą fakty w postaci umieszczania nadajników lokalizacyjnych w kanałach usznych. Ponadto nie sposób przyjąć, by jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji w tym Policja prowadziły powyżej wskazane działania na terenie innego państwa i by mogły odpowiadać za zaistniałe tam zdarzenia.

W związku z tym Sąd nie stwierdza by zaszły fakty wskazane w pozwie i mające uzasadniać zgłoszone roszczenie.

Powództwo jest zatem niezasadne i oczekiwana przez powoda kwota nie może być zasądzona.

Odpowiedzialność pozwanego należało oceniać z jednej strony na podstawie art. 417 Kodeksu cywilnego, regulującego odpowiedzialność deliktową (za szkodę) Skarbu Państwa, której przesłankami są zdarzenie wywołane niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy państwowej, szkoda oraz związek przyczynowy między owym zdarzeniem a szkodą.

Powołane wyżej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej muszą przy tym zachodzić kumulatywnie, a brak jednej z nich wyklucza możliwość przypisania sprawcy odpowiedzialności odszkodowawczej.

Jednocześnie z uwagi na żądanie złożenie oświadczenia o określonej treści, należało zważyć, iż zgodnie z art. 23 Kodeksu cywilnego dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa,

artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach. Zgodnie zaś z art. 24 Kodeksu cywilnego., ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Jeżeli wskutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych.

Zgodnie wreszcie z art. 448 § 1 Kodeksu cywilnego który to przepis należy wziąć pod uwagę z kontekście żądania zapłaty 1.000.000 mln zł - w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę lub na jego żądanie zasądzić odpowiednią sumę pieniężną na wskazany przez niego cel społeczny, niezależnie od innych środków potrzebnych do usunięcia skutków naruszenia.

W ocenie Sądu, powód, na którym, zgodnie z art. 6 Kodeksu cywilnego i art. 232 Kodeksu postępowania cywilnego, spoczywał ciężar udowodnienia faktów, z których wywodził skutki prawne, nie wykazał przesłanek konstruujących odpowiedzialność pozwanego tj. niezgodnego z prawem działania lub zaniechania jednostek organizacyjnych Skarbu Państwa, które skutkowałyby zdarzeniami opisanymi w pozwie, w tym szkodą lub krzywdą po stronie powoda.

Mając na uwadze powyższe – wobec nie zaistnienia żadnej z podstaw odpowiedzialności pozwanego - Sąd działając na podstawie art. 191¹ § 1- 4 Kodeksu postępowania cywilnego, oddalił powództwo, co oznacza, że S. K. nie jest należna kwota 1.000.000 mln złotych .

ZARZĄDZENIE

(...)